

SEZONA 1921/22

GLEDALIŠKI LIST

ŠTEVILKA 29

IZDAJA UDRUŽENJE GLED. IGRALCEV

◻ ◻ MESTNI ODBOR LJUBLJANA ◻ ◻

◻ ◻ UREJA GUSTAV STRNIŠA ◻ ◻

CENA DIN 2.50

UNDERWOOD IDEAL • ERIKA

pisalni stroji.

• OPALOGRAPH •
SCHAPIROGRAPH
razmnoževalni aparati
so najboljši.

•••

:: THE REX CO. ::

Ljubljana,

Gradišče 10.

Telefon 268.

Spored za 29. teden.

Drama

Sreda, 26. aprila	—	Otok in Struga. Proslava 70letnice drja Ivana Tavčarja. Slavnostna predstava	Izven.
Četrtek, 27. aprila	—	Hamlet.	Izven.
Petek, 28. aprila	—	Revizor. Dijaška predstava. Znižane cene. Začetek ob 3.	Izven.
Sobota, 29. aprila	—	Otok in Struga.	E
Nedelja, 30. aprila	—	Pohujšanje v dolini šentflorjanski. — Delavska predstava. Znižane cene.	Izven.
Poned., 1. maja	—	Otok in Struga.	B
Torek, 2. maja	—	Zaprto.	

Opera

Sreda, 26. aprila	—	Luiza.	Č
Četrtek, 27. aprila	—	Bajaja.	D
Petek, 28. aprila	—	Werther.	A
Sobota, 29. aprila	—	Hoffmannove pripovedke.	B
Nedelja, 30. aprila	—	Faust.	Izven.
Poned., 1. maja	—	Plesni večer gospodične Lydie Wisiakove.	Izven.
Torek, 2. maja	—	Bajaja.	

OTOK IN STRUGA

Igra v petih dejanjih (18 slikah). Po dr. Tavčarjevi noveleti
spisal Ignacij Borštnik.

Režiser: O. ŠEST.

Grofinja Ana, vdova Milanova	ga. Medvedova.
Serafina, njena hči	ga. Šaričeva.
Grofinja Eliza, vdova, sestra Anina	ga. Juvanova.
Lucija, njena hči	gna. M. Danilova.
Ritmojster grof Egon, Serafinin bra- tranec	g. Peček.
Lajtnant Leo, prijatelj Egonov	g. Drenovec.
Baron Bontoux	g. Daneš.
Vitez Trd, starejši	g. Gregorin.
Vitez Trd, mlajši	g. Šubelj.
Baron Nebelberg	g. Strniša.
Baron Lindenholz	g. Gaberščik.
Igla, oskrbnik na Otoku	g. Plut
Prvi sluga	g. Bitenc.
Drugi sluga	g. Medven.
Hišna Serafinina	gna. Rovanova.
Služkinja	gna. Šturmovna.
Sel	g. Murgelj.
Konstantin, Struški graščak, dr. medicine	g. Kralj.
Zora, njegoja sestra	ga. Wintrova.

Slike: 1. Soba na Otoku. 2. Veranda na Otoku. 3. Soba na Otoku. 4. Pred gradom na Otoku. 5. Salonček na Otoku. 6. Pred kapelico na Strugi. 7. V kapelici. 8. Pred kapelico. 9. Veranda na Otoku. 10. Na vrtu na Otoku. 11. Pred vhom na Otoku. 12. Soba Ane na Otoku. 13. Veranda na Otoku. — Daljša pavza. — 14. Spalnica na Otoku. 15. Predsoba na Otoku. 16. Spalnica. 17. Veranda na Otoku. 18. Konstantinov kabinet na Strugi.

REVIZOR

Komedija v petih dejanjih. Spisal Nikolaj Vasiljevič Gogolj,
preložil Ivan Prijatelj.

Režiser: BORIS PUTJATA.

Anton Antónovič Skvoznik-Dmuhánóvskij, mestni poglavar	g. Putjata.
Ana Andréjevna, njegova žena	ga. Škerlj-Medvedova.
Márja Antónovna, njegova hči	gna. Vera Danilova.
Luká Lukič Hlópov, šolski nadzornik	g. Ločnik.
Njegova žena	gna. Gorjupova.
Amos Fjódorovič Ljápkin-Tjápkin, sodnik	g. Cesar.
Artémij Filípovič Zemljanika, oskrbnik dobrodelnih zavodov	g. Danilo.
Iván Kuzmič Špékin, poštar	g. Peček.
Peter Ivánovič Dóbčinskij, } mestna {	g. Lipah.
Peter Ivánovič Bóbčinskij, } graščaka {	g. Železnik.
Iván Aleksándrovič Hlestakóv, uradnik iz Peterburga	g. Gradiš.
Osip, njegov sluga	g. Kralj.
Kristiján Ivánovič Hiebner, okrožni zdravnik	g. Kovič.
Stjepán Ivánovič Korobkin, ugleden mož mesta	g. Mušič.
Njegova žena	gna. Mira Danilova.
Stjepán Iljič Uhovjórtoč, policijski nadzornik	g. Strniša.
Svistunóv, } stražnika {	g. Bitenc.
Deržimorda, }	g. Šubelj.
Abdúlin, trgovec	g. Medven.
Prvi trgovec	g. Smerkolj.
Drugi trgovec	g. Kudrič.
Fevrónija Petrónna Pošljópkina, ključavničarka	ga. Juvanova.
Podčastnica	gna. Rakarjeva.
Miška, poglavarjev sluga	g. Gabrič.
Natakar	gna. Gorjupova.

Gosti moškega in ženskega spola, trgovci, meščani, prosivci.

Dekoracije je po načrtih g. Haritonova izvršil g. Skružny. Kostume sta izdelala po načrtih g. Šadikova ga. Waldsteinova in g. Razstresen.

Pohujšanje v dolini šentflorjanski

Farsa v treh dejanjih. Spisal Ivan Cankar.

Režiser: O. ŠEST.

Krištof Kobar, imenovan Peter	g. Kralj.
Jacinta	ga. Šaričeva.
Župan	g. Gregorin.
Županja	ga. Juvanova.
Dacar	g. Plut.
Dacarka	g. Wintrova.
Ekspeditorica	gna. Rakarjeva.
Učitelj Šviligoj	g. Gaberščik.
Notar	g. Daneš.
Štacunar	g. Ločnik.
Štacunarka	gna. Rovanova.
Cerkovnik	g. Rogoz.
Debeli človek	g. Cesar.
Popotnik	g. Železnik.
Zlodej	g. Peček.
I. gost	g. Medven.
II. gost	g. Lipah.
I. sluga	g. Šubelj.
II. sluga	g. Smerkolj.

Godi se v dolini šentflorjanski ob današnjih časih.

LUIZA

Muzikalni roman v 4. dejanjih in 5. slikah. Besede in glasbo zložil Gustav Charpantier. Prevel dr. Ivo Šorli.

Dirigent in režiser: F. RUKAVINA.

Luiza	gna. Zikova.
Mati Luizina	gna. Šterkova.
Oče Luizin	g. Romanowski.
Julij	g. Sowilski.
Irma	ga. Lewandowska.
Kamila	gna. Kallinova.
Gertruda	gna. Kalouska.
Vajenka	gna. Koreninova.
Eliza	ga. Trbuhovičeva.
Pocestni paglavec	g. Bekš.
Blanka	ga. Smolenskaja.
Suzana	ga. Ribičeva.
Pometavka	gna. Mišičeva.
Mala cunjarica	gna. Smolenskaja.
Prva delavka	gna. Pretnarjeva.
Mlekarica	gna. Ponikvarjeva.
Margerita	gna. Pompejeva.
Magdalena	ga. Puhkova.
Plesalka	gna. Svobodova.
Prodajalka premoga	ga. Lumbarjeva.
Kolporterka	gna. Jeromova.
Potočnjak, kralj norcev	g. Kovač.
Cunjar	g. Zupan.
Prodajavec obleke	g. Bratuž.
Pevec	g. Mohorič.
Krošnjar	g. Perko.
Prvi filozof	g. Terčič.
Slikar	g. Drenovec.
Mladi pesnik	g. Povše.
Študent	g. Filipov.
Prvi stražnik	g. Simončič.
Drugi filozof	g. Gostič.
Kipar	g. Jelnikar.
Drugi stražnik	g. Rus.

Prodajalci in prodajalke, gospodinje, delavci in delavke, umetniki, grizete, postopači, berači, pohajači, paglavci, ljudje iz predmestja, občinstvo na veselici.

Dejanje se vrši dandanašnji v Parizu. Deloma nove dekoracije izdelal g. V. Skružny.

I. Na domu Luizinih staršev. Pod noč v aprilu. Luizina mati je odšla nakupovat v mesto in Luiza porabi njeno odsotnost, da se izza okna pokaže Juliju, ki ima onstran dvorišča slikarsko delavnico in je ves dan prežal na ta trenutek. Po kratkem pozdravu jo Julij spomni njene obljube, da zbeži z njim, če bodo starši še dalje odklanjali njegovo snubitev, ona pa ga prosi naj piše prej še enkrat očetu. Na to bi Luiza rada vedela, kako in kdaj se je Julij zaljubil vanjo. Julij ji začne pripovedovati, kako je živel predno jo je spoznal: kako se je klatil po pivnicah, po noči pa delal verze na neki ideal v oblakih. Tu sreča nekega temnega večera dve senci na stopnjišču in takoj ga je prevzela Luizina vitka postava. Drugi dan — na veliko noč — je prvič zagledal Luizo na oknu in čutil takoj, da bo odslej »ona njegova usoda«. Med tem, ko obujata spomine nadaljne svoje ljubezni, vstopi mati in molče posluša, kaj bo izvedela, dokler je Luiza ne zapazi. Mati zapodi hčer v kuhinjo, Juliju pa zapre, da mu navije ušesa, če ne neha z zalezovanjem. Julij jo v malo spoštljivem tonu zavrne. Zdaj se mati loti Luize in ji na vse načine poskusi zastuditi ljubimca; seveda brez uspeha. Obe pa plaho prekijeta spor, ko se vrne oče z dela. Ta je že prinesel Julijevo pismo s seboj. Po večerji ga s precejšnjo dobrohotnostjo prečita in miri celo mater, ki ne more nehati zabavljati na njegov nesolidni poklic in njegove predrznosti proti njej. No, tudi oče je mnenja, da je treba največje opreznosti predno napravi hčerka tak usodni korak. Zahteva celo od nje, naj mu obljubi, da se bo pokorila vsaki njegovi odredbi, ona pa mu obeča le toliko, da ga bo vedno ljubila. Pomirjen slavi zdaj oče srečo takega mirnega kotička in jo zaprosi naposled, naj mu bere njegov časopis. Z ilhtečim glasom začne Luiza brati o Parizu, ki se raduje spomladi...

II. Prva slika. Majhen trg (križišče ulic) pod montmartskim gričem. Peta ura zjutraj. Pariz se zbuja; vsi mogoči poulični prodajalci in prodajalke se zbirajo in razpostavljajo svoje blago; med njimi se krečejo gospodinje, ki nakupujejo. Delavke (šivilje), Luizine tovarišice hitijo v hišo na trgu, kjer je njih delavnica. Izza ulice se je prikazal tudi Julij z nekaterimi svojimi prijatelji: slikarjem, ki darjem, mladim pesnikom itd., katerim pove, da misli ugrabiti Luizo, ako bodo njeni starši še vedno nasprotovali njuni zvezi. Hoteč biti sam, jih je pravkar odslovil, ko prideta Luiza in njena mati, ki se nezaupno ozira na vse strani. Čim se mati odstrani, plane Julij iz svojega skrivališča in prestriže Luizi pot v delavnico. Ko izve, da hoče oče svoja poizvedovanja o njem še nadaljevati, jo roti, naj zdaj na mestu gre z njim, toda ona se še ne more odločiti. Opozarjajoč ga neprestano, da se ji mudi v delavnico, se mu naposled izvije, in on žalosten strmi za njo.

Druga slika: Delavnica. Luiza molče in ne meneč se za veselo čebljanje svojih tovarišic, ki imajo opraviti tudi z njeno

potrtošjo, šiva na svojem mestu. Tu se začuje zunaj glas pevca, ki ga ona takoj spozna za Julijevega. Vse tovarišice hite na okno. Prepričana vsaka posebej, da velja petje njej, so vse vznemirjene. Toda kmalu jim pokaže besedilo, da pevcu ni do kake navadne podoknice in njih navdušenje, ki so mu pravkar dale odduška z metanjem drobiža in poljubov pevcu, se že prevrže v nejevoljo, potem ježno ogorčenje. Tu se dvigne Luiza. Kakor se je prej zvijala pod pevčevimi ostrimi očitki, tako se zdaj ne more več ustavljati njegovemu očarljivemu vabljenju. Opraviči se, češ, da ji ni dobro in naglo odide. Tovarišice hite na okno in vidijo, kako je Luiza pravkar izginila s pevcem za voglom. Njih osuplost se izpremeni v srdito roganje.

III. Na vrtu pred hišico, kjer bivata Luiza in Julij, na vrhu montmartskega griča. Luiza navdušeno pripoveduje ljubincu, kako neskončno je srečna, od kar je pri njem in kako se prav nič ne kesa. Pa kaj bi se tudi kesala — tam doli ni bilo drugega nego karanje njene matere, oče pa ž njo, kakor da je še vedno otrok! No, in vendar se zdrzne, ko se Julij le preveč norčuje iz »mame-to poznamo« in »očka-vem naprej«. Toda treba je le nekaj strastnih ljubimčevih besed in že poslušša spet samo njega. In če bi bilo treba še česa — tam doli žari Pariz in jima kliče, naj uživata to sladko svobodo. Bolj in bolj jo ogrevajo Julijeve besede in bolj in bolj omamlja čar brezkončnega mesta. Razpaljena oba do skrajnosti, odideta v svojo hišico. — Takoj na to se priplazijo pred njuno sobo Julijevi prijatelji, a za njim prihrumi množica prebivalcev griča. Serenada bo, podoknica ljubincema! Očetje in matere se zgražajo, postopači in ponočnjaki vesele. Pa bo še več: »kralj norcev« razglasi, da se bo vršilo kronanje montmartske muze — Luize! V svečanem nagovoru jo vpraša, ali hoče postati kraljica svojim lahkoživim podanikom, in ko ona plaho pritrdi, jo obkolijo od vseh strani, jo venčajo in potem proslavljajo. Tu se naenkrat vse zdrzne — nenadoma se prikaže Luizina mati. Toda ne, da se huduje, kar sama takoj pove, ampak, da milo zaprosi Julija, naj dovoli Luizi, da se vrne k očetu, ki ga je strla prevelika žalost in bi rad pred smrtjo še enkrat videl ljubljeno hčer. Temu se zaljubljenca ne moreta ustavljati in ko mati še obljubi, da se bo Luiza smela vrniti vsak čas, jo Julij žalosten izpusti.

IV. Zopet smo na domu Luizinih staršev. Prihod hčerke je starcu rešil življenje, ni mu pa vrnil njegove vedrosti. Saj pa tudi le predobro čuti, da Luiza ni več ista in da misli vedno nazaj. Vse njegove tople besede je ne ogrejejo, njegovo milovanje ji je videti vsaj mučno, če ne zoprno. Tudi to nič ne pomaga, da poskuša biti mati prijaznejša ž njo. Luiza jima srdito očita, da jo držita kakor v kletki in posebno še, da sta prelomila obljubo, ki jo je dala mati Juliju. Še enkrat poskusi oče s spomini na hčerkinu prvo mladost.

Pri tem pa izusti besedo »kraljica«, ki Luizi na mah pričara pred oči Pariz in njegove slasti. Da, ta beseda jo je v hipu izpremenila. Kakor blazna izteza roke po užitih nasladah in po ljubimcu. Zaman jo skuša spraviti mati spet k pameti, zaman kriči oče, naj molči. Tu prekipi starčev srd, da pograbi stol. Naenkrat se premisli: odpre vrata in požene hčer na ulico. No, še upa, da se bo vrnila, celo na stopnjišče hiti za njo. Ni je več. Ves zlomljen dvigne oče roko nad požrešnim mestom in ga prekolne.

BAJAJA

Bajka v petih dejanjih. — Libreto zložila A. Forman in
A. Berger, vglasbil Henrik de Kaan.

Režiser: V. POHAN.

Dirigent: A. NEFFAT.

I. dejanje.

Kralj Pajkov	g. Habič.
I. minister	g. Bekš.
Tarantula	gna. Vavpotič.
Arahní }	gna. Svoboda.
}	gna. Špírkova.
Mušica	gna. Chladkova.
Čarovnik	g. Turkova.
	g. Gostič.

Pajki, muhe, žuželke.

II. dejanje.

Princesa	gdč. Korenin.
Mala princesa	gdč. Turkova.
Indijski princ	g. Pohan.
Dvorna dama	ga. Puhkova.
Maršal	g. Simončič.
Adjutant	g. Ižanc.
Poštar	gdč. Svoboda.
Hišna	gdč. Špírkova.
Tat	g. Drenovec.

Pajki, dvorne dame, princevo spremstvo.

III. dejanje.

Oče	g. Erklavec.
Mati	ga. Lapajnc.
Ženin	gdč. Chladkova.
Nevesta	gdč. Ponikvar.
Župnik	g. Mencin.
Gostilničar	g. Povše.
Kozak	g. Maliatzki.

IV. dejanje.

Paša	g. Erklavec.
Odaliska	gdč. Chladkova
Plesalka z meči	gdč. Vavpotič.
Trgovec s sužnji	g. Simončič.

Pajki, sužnje, plesalke, turki.

V. dejanje.

Glavar ciganov	g. Simončič.
Ciganka	ga. Lumbar.
Cigana }	gna. Svoboda.
}	gna. Špírkova.

Pajki, cigani, ciganke.

I. V kraljestvu pajkov. Kralj pajkov sedi mračen, bolan dolgega časa na prestolu. Njegovi ministri in vse druge zuželke ga hočejo z različnimi plesi razveseliti, a on ostane nezadovoljen. Ministri se trudijo, da bi zadovoljili svojega vladarja. Naposled pride kuharček, kateri se sam blamira, ko mu prinese muho, meneč da je lačen. Pride čarovnik, ga pregleda in premišljuje skupno z ministri, kako bi se dalo temu odpomoči. Čarovnik mu na to pokaže princeso, a on ves navdušen pošlje vse tri ministre, da mu jo pripeljejo v njegovo kraljestvo.

II. Na dvoru princese. Vsi pričakujejo z napetostjo ženina princese, a na dvor pridejo pajki v goste. Poštar pride in prinese veselo vest princesi, da princ pride in kmalu nato res straža javi princa. Vse se veseli in pleše, le stara guvernanta ostro pazi na princa in princeso. Pajki oprezno čakajo izza grmov na pravi trenutek, da odneso princeso. Med veselim plesom odpokliče guvernanta princa. Ostane princesa sama na vrtu. To ugodnost uporabijo pajki ter odneso kljub odporu straže princeso. Veliko razburjenje. Princ se odloči princeso poiskati in odide.

III. V češki vasi. Na dan ženitovanja kmečke deklince, katero se uvaja po stari češki navadi. Med veselim rajanjem pride princ s spremstvom iskat med nje princese, a žal, je ne najde. Povabi ga župan, naj ostane za kratek čas med njimi. Obdari ženina in nevesto ter otožen prisede k skupni mizi. Ples in veselje se ponovno razvije, a žal, vse veselje pokvarijo pajki, kateri nesejo ugrabljeno princeso skozi vaš. Princ jo spozna, da je ona, se poslovil in beži za njo.

IV. Pri turški paši. Princ išče tudi tu princese. Paša ga tolaži in mu hoče podariti katero svojih žen, a on vse odkloni. Paša ne ve, s kom bi ga potolažil. Pusti privedi sužnje, da s plesom razvedre princa — zaman —. Pajki utrujeni od dolge poti se zatečejo k paši, proseč ga podpore, a ko ugledajo princa, zbeže in odneso princeso. Princ prosi pašo pomoči, da mu vojakov in beže za pajki.

V. Pri ciganih. Princ se zateče k njim, proseč jih pomoči. Dalj časa že biva med njimi, slednjič vendar priteče mlad cigan, ki naznani, da prihajajo pajki s princeso. Skrijejo se v zasedo. Pajki nič hudega sluteč hočejo mimo, a cigani jih pobijejo in izroče princeso princu, ki jih bogato obdari in se vesel vrne s princeso domov.

WERTHER

Opera v štirih dejanjih. Besedilo napisali po Goetheju E. Blau, P. Milliet in G. Hartmann. Prevel M. Pugelj. Vglasbil J. Massenet.

Dirigent: A. NEFFAT.

Režiser: F. BUČAR.

Werther (tenor)	. . . . .	g. Kovač.
Lota (mezzosopran)	. . . . .	ga. Kavčnik-Thierry-jeva.
Albert (bariton), Lotin ženin	. . . . .	g. Bagrov.
Župan, Lotin oče (bas)	. . . . .	g. Zupan.
Zofija, Lotina sestra (sopran)	. . . . .	gna. Thalerjeva.
Schmidt (tenor)	} županovi prijatelji {	g. Bratuž.
Ivan (bas)		g. Zorman.
Brühlmann (bas)	. . . . .	g. Erklavec.
Katica (sopran)	. . . . .	ga. Erklavčeva.

Županovi otroci, meščani in meščanke, sluga.

Godi se v okolici in v mestu Wetzlar na Nemškem od julija do decembra leta 1788. — Dekoracije izdelala gg. Fajtinger in Magolič.

Prva predstava se je vršila 16. februarja 1892 v dvorni operi na Dunaju. V Parizu so opero prvič igrali 16. januarja 1893 v „Opéra-Comique“.

I. Županov dom. Župan, oče Lotin, stanuje v gradiču nekega kneza blizu malega mesteca na Nemškem. Na terasi stanovanja uči svoje otroke peti božično pesem, kar pridejo prijatelji in znanci po Loto, ki je z njimi vred povabljena na ples. Werther, ki je tudi povabljen na ples, pride, občuduje ta krasni kotiček priproste domačije. Lota poskrbi pred odhodom na ples še vse potrebno in dá otrokom kruha kot namestnica umrle matere, potem odide z Wertherjem na ples. Albert, Lotin ženin, se vrne iz potovanja, obžaluje, da Lote ni doma in reče, da pride jutri. Werther in Lota se vrneta s plesa, ji razodene svojo ljubav ona pa mu pove, da je nevesta Albertova. Werther odide nesrečen.

II. Pod lipami. Albert in Lota sta poročena. V cerkvi je služba božja, ljudstvo prihaja, med njimi tudi Albert in Lota. Werther vidi zakonsko dvojico in da duška svoji nesreči v otožnem spevu. Ko gre Albert mimo, nagovori Wertherja rekoč, da mu je znano, da ljubi Loto, toda to on rad odpusti. Werther se mu srčno zahvali za prijateljsko zaupanje in obljubi, da se odreče tej sreči. Zofija, Lotina sestra, pride s cveticami, namenjenimi župniku, ki slavi danes 50 letnico svoje poroke. Zofija nagovarja Wertherja, naj tudi on pride na današnjo slavnost, kjer bodo tudi plesali, in odide v župnišče. Werther očita sam sebi laž, češ, Albertu ni povedal resnice, in hoče oditi, ali Lota mu stopi nasproti iz cerkve gredoč. V njej razgovoru se pokaže, da hoče ostati zvesta svojemu soprogu, da se morata ločiti, četudi ne za vekomaj. Odhajajoča reče Wertherju, naj jo poseti božični dan.

III. Lota in Werther. Lotina soba. Lota se spominja Wertherja, čita njegova pisma ter prosi Boga, naj ji iztrga to ljubezen iz srca. Nenadno vstopi Werther. V daljšem razgovoru ji zatrjuje nepremagljivo ljubezen, roteč jo, naj prizna resnico, naj bo njegova. Lota se bori, se obvladuje ali konečno zmaga ljubezen, ne brani se več njegovega objema. Ko se zave, kaj je storila, zbeži v sosednjo sobo. Werther v obupu sklene usmrtiti se. — Albert se vrne domov, vidi odprte duri in prazno sobo, pokliče Loto, zapazi njeno zadrego ter vpraša, kdo da je bil baš kar tu. Sluga prinese pismo Wertherja, v katerem prosi Werther Alberta, naj mu posodi svoja dva samokresa, ker mora iti na dolgo potovanje. Albert veli Loti, naj da slugi samokresa. Tako mora Lota sama izročiti orožje, s kojim se Werther usmrti. Po odhodu Albertovem hiti Lota k Wertherju, da prepreči nesrečo.

IV. Wertherjeva smrt. Wertherjeva soba. Božični večer. Werther leži ob mizi smrtno ranjen. Lota prehití vsa preplašena ali kmalu spozna, da mora Werther umreti. Lota razodene umirajočemu Wertherju svojo vročo ljubezen, ga poljubi, in kmalu na to izdihne Werther svojo blago dušo.

Gostovanje Gospe **Vesel-Pola** iz **Zagrebske kr. opere.**

Hoffmannove pripovedke

Fantastična opera v treh dejanjih s prologom in epilogom.
Besedilo napisal J. Barbier, vglasbil J. Offenbach.

Dirigent: A. BALATKA.

Režiser: F. BUČAR.

Hoffmann, dijak (tenor)	. . . . .	g. Drvota.
Lindorf	}	(bas) . . . . . g. Zathey.
Coppelio		
Dappertutto		
Mirakel		
Olympia	}	(sopran) . . . . . ga. Vesel-Pola.
Giuletta		
Antonia		
Andrej	}	(tenor) . . . . . g. Trbuhović.
Cocciniglia		
Piticchinaccio		
Fran		
Nikolaj, dijak (mezzo-sopran)	. . . . .	gdč. Kalouska.
Crespel, glasbenik (bas)	. . . . .	g. Zupan.
Spalanzani, fizik (tenor)	. . . . .	g. Mohorič.
Schlemil (bas)	. . . . .	g. Zorman.
Luter, krčmar (bas)	. . . . .	g. J. Drenovec.
Materin glas	. . . . .	gdč. Rewiczewa.
Natanael, dijak (tenor)	. . . . .	g. Mohorič.
Herman, dijak	. . . . .	g. Zorman.

Dijaki, točaji, gostje.

Godi se: prolog in epilog na Nemškem, prvo in drugo dejanje v Benetkah, tretje dejanje v Monakovem.

Prva vprizoritev l. 1881 v Parizu.

Prolog. Gostilna. Pismo, s katerim je povabila pevka Stella Hoffmanna k sebi, odkupi mestni svetnik Lindorf slugi Andreju. Dijaki pridejo, kmalu se jim pridružita Hoffmann in njegov prijatelj Nikolaj. Vsi prosijo Hoffmanna, naj jih zabava s pripovedovanjem o svojih ljubicah, on privoli ter začne pripovedovati.

I. Spalanzani in Coppelio sta izdelala automatično lutko Olympijo. Hoffmann, učenec Spalanzanijev, se zaljubi v Olympijo, Nikolaj se mu roga. — Coppelio proda Hoffmannu čarobna očala, ali ta ga ne rešijo ljubavi. — Coppelio odstopi Spalanzaniju proti menici vse pravice do automata. Povabljeni gostje pridejo in občudujejo Olympijo. Hoffmann ji razodene ljubezen, tudi pleše z njo. Ali automata ni moči ustaviti. Hoffmann omedli, očala se razbijejo, automat drvi dalje, končno ga odvedejo v drugo sobo. Coppelio je bil z menico ogoljufan, zato razbije automat. Hoffmann spozna, da je ljubil automat.

II. Giulietta je povabila prijatelje na pir. Nikolaj svari Hoffmanna, naj se ne zaljubi v kurtizano Giulietto, Hoffmann to obljubi. — Dapertutto, zli duh, pa bi ga rad videl v Giuliettinih pesteh, da bi mu mogel vzeti podobo iz zrcala. Zato podari Giulietti krasen prstan; Giulietta privoli in povabi Hoffmanna k sebi v budoar. Ali ključ do budoarja ima Schlemil, ki ga Hoffmannu nikakor noče dati. Hoffmann in Schlemil se borita, Schlemil pade in Hoffmann hiti s ključem v budoar. Med tem pa je Giulietta že z drugim ljubimcem odšla. Nikolaj otme Hoffmanna preteče mu aretacije.

III. Antonia poje pri klavirju. Oče Crespel jo svari, naj nikar ne poje, ker jej je petje opasno. Antonia to obljubi. Hoffmann poseti Antonijo, ki ga srčno ljubi. Oče prihaja, Hoffmanna ne sme videti, zato se Hoffmann skriva. Sluga Fran javi Crespelu dr. Mirakla. Crespel ga ukaže zapoditi — ali Mirakel — zli duh — je že tu. Crespel brani Miraklu lečiti hčerko, prepirata se, naposled vrže Crespel Mirakla skozi vrata. — Hoffmann prosi Antonijo, naj nikar več ne poje, kar ona obljubi. Ko je Antonia sama, pride zopet Mirakel in ji prigovarja, naj poje. Antonia poje, kmalu pa se zgrudi mrtva.

Epilog. Gostilna. Dijaki se vesele Hoffmannovih pripovedek. Hoffmann pravi, da je vse ničevno, da hoče vse pozabiti in iskati utehe le v pijači.

FAUST

Opera v petih dejanjih. Besedilo po Goetheju spisala
J. Barbier in M. Carré, vglasbil Charles Gounod.

Dirigent in režiser F. RUKAVINA.

Faust (tenor)	. . . . .	g. Sovilski.
Mefisto (bas)	. . . . .	g. Zathey.
Margareta (sopran)	. . . . .	gna. Zikova.
Valentin, njen brat (bariton)	. . . . .	g. Levar.
Marta, njena soseda (mezzo-sopran)	. . . . .	gna. Rewiczeva.
Siebel, študent (sopran)	. . . . .	ga. Levandovska.
Wagner, študent (bas)	. . . . .	g. Zorman.

Vojaki, meščani in meščanke. Prikazni v podzemeljskem kraljestvu. — Plese priredil g. baletni mojster Pohan. — Godi se na Nemsškem v začetku šestnajstega stoletja. — Prva vprizoritev l. 1859. v Parizu.

I. Faust obupuje, ker je uvidel, da je v vedi zaman iskal rešitve svetovne uganke. Že si hoče vzeti življenje, kar zapoje velikonočni zvonovi in ga iztrgajo mračnim mislim. Sedaj pokliče hudiča na pomoč. Mefisto mu obljubi novo mladost, če se mu Faust zapiše. Faust privoli po težkem boju še-le, ko mu je Mefisto pričaral Margaretino podobo pred oči.

II. Ljudstvo pije in raja pred mestom. Valentinu, ki se odpravlja na vojno, obljubita Wagner in Siebel, da bosta čuvala njegovo sestro Margareto. Pivcem se pridruži Mefisto in se spre z Valentinom; a Mefistu ne škodi orožje; vsi spoznajo osupli, da se tepejo z vragom samim in se umaknejo. Mefisto pokaže Faustu Margareto, ki prihaja iz cerkve. Faust jo nagovori, ona ga zavrne.

III. Mefisto položi Margareti na prag dragocen nakit. Deklica ga najde, si ga nadene in je vsa očarana. Faust pride in med obema vzplamti ljubezen.

IV. Valentin se je vrnil domov. Mefisto zapoje zabavljivo podoknico. Valentin plane iz hiše in pade smrtno ranjen v boju zoper Fausta in Mefista. Margareto, ki se vrže plakaje na umirajočega, prekolne. — P r e m e n a. Margareta išče uteho v cerkvi ali zli duh jo muči, dokler se nezavestna ne zgrudi.

V. Mefisto privede Fausta v svoje čarobno kraljestvo, kjer ga omamijo lepe grešnice. (Balet.) Toda Fausta peče vest. Spomni se Margarete. Prikazni izginejo, in nenadoma je zopet na zemlji. Mefisto ga pelje k Margareti. — P r e m e n a . — Margareta je v ječi, ker je umorila svoje dete. Faust jo hoče rešiti, a jo ne more pregovoriti, da bi šla z njim. Ko se pokaže še Mefisto, kliče prestrašena devica v skrajni sili nebesa na pomoč; Bog se je usmilil in jo sprejme k sebi. Fausta odvede Mefisto.

VEČER BALETA IN RITMIKE.

Proizvaja

LYDIA WISIAKOVA,
slovenska plesalka.

Insceniral VACLAV VLČEK.

Na klavirju spremlja g. A. BALATKA.

SPORED:

Dvořák	Slovanski ples št. 8.
Mozart	Menuet iz Divertisementa št. 1.
Chopin	Valček, op. 69, št. 2.
Delibes	Pizzikato iz baleta „Sylvia“.

Odmor.

Grieg	Sonata op. 7, Alla Menuetto.
„	Metulj, op. 43, št. 1.
„	Erotika, op. 43, št. 5.
Gounod	Valček iz opere „Faust“.

Kje je solnce?

Kje je solnce, ki svetilo
mi je nekda v mlade dni?
V daljnem morju se je skrilo —
kdaj se zopet razžari? . . .

Jaz pa pojdem in ga dvignem
ko bo najstrašnejša noč . . .
Ko ga rešim, ga bom čuval,
venomer le v njega zroč.

In v najtišje misli svoje
ga zaklenem in zaprem,
da se nikdar več ne skrije,
in da zvesto bo očem.

Ivan Albreht.

Ivan Albreht:

V loži.

Imam prijatelja, ki je debelusen, srednje postave in sila energičen. Splošno trdijo o njem, da je zelo dobrega srca. Seveda se moram tudi jaz pridružiti splošni trditvi, sicer bi bilo joj. Energija mojega prijatelja namreč ne pozna nobenih mej in ne dovoljuje dvomov.

Tako je torej stvar.

Zadnjič krevljam zvečer po ulici in naenkrat srečam prijatelja, ki se je žuril v vsej obilnosti svojega telesa v smeri proti »Zvezdi«. Videti je bilo, da je nekam razburjen (takrat se pri njem energija podesetori), zato sem se spoštljivo umaknil s hodnika in privzdignil oguljeni klobuk. Na moj pozdrav je zamahnil z roko in me pogledal nekam od strani, da so me takoj obšle hude slutnje.

»Kam pa greš?« je zarenčal z ne preveč prijaznim glasom.

Reči moram, da me je presunilo in pretreslo. Bog nebeški, taka nenadna zadrega! Jaz sem namreč človek, ki mu je energija čisto tuj pojem, sem takorekoč plaha ovčica, ki bi vedno rada dobro in prav, tako da ne bi bilo nikjer in nikoli zamere. Zdaj pa nisem videl prijatelja že cela dva dolga dni in tudi nisem slišal ves ta čas, kod hodi in kaj počenja. Pri najboljši volji nisem vedel, ali si mož želi družbe, ali hrepeni po samoti. Z eno besedo: nisem vedel, kaj bi odgovoril na njegovo vprašanje.

»Domov grem«, sem izdal plaho svojo namero, pa sem zadel z nedolžnima dvema besedama v pravo sršenovo gnezdo.

»Domov? Nocoj? No, seve, saj sem si kar mislil. O kulturi boš čvekal, da se ti bo začel sapnik vnemati, kadar bi pa bilo treba iti v gledališče, se potuhneš.«

Tedaj sem se ojunačil čisto proti svoji navadi.

»Oprosti,« sem dejal, »saj vidiš, da sem ves polomljen. Komaj čakam postelje. Veš to vreme je tako.«

»Vreme, seve, in lesnike in, no, kaj še? Izgovor je dober. Sram te bodi!«

Ker sem že enkrat nastopil pot opozicije sem vztrajal.

»Poleg tega, no,« sem jecljal in malo sram me je bilo. »pomisli! Ali nimaš nič koledarja? Saj smo že 21. v mesecu. Pri meni ima tudi to svoj pomen.«

»Materialist«, mi je bušil prijatelj v obraz in takoj sem bil uničen.

V globokem kesanju sem sklonil glavo in sem čakal nadaljnega. Zbogom energija, opozicija, postelja in krevljašta noga!

»Torej nimaš nič?«

Ker mi je bilo sitno ponavljati to neprijetno resnico, sem samo odkimal z glavo.

»Potem pojdi z menoj!«

Šel sem seveda brez vprašanja; kajti moj prijatelj je kavalir in me večkrat povabi v gledališče, v ložo. Sicer on nima lože, pa vendar.

»Kam greva?«

»V ložo.«

»O —«

»No, da! Kar pojdi in sedi, pritličje, številka toliko in toliko na desni. Pridem takoj.«

Res, grem, sedem in čakam. Čez nekaj časa se vrne prijatelj.

»Prav?«

»Je že vse v redu«, mi zatrdi ponosno in sede.

Nekaj časa se razgledujem po parterju, po ložah, po balkonu, zdaj sem, zdaj tja, in se počutim razmeroma prav dobro. Ko pozvoni in se začne dvigati prva zavesa, me dregne prijatelj pod rebra:

»Ali te ne bi bilo sram, če bi zdajle drnjohal v postelji zaradi tiste tvoje krevljaste noge?«

»Seveda, gotovo!«

»No, vidiš!«

V tem trenutku se odpro vrata in v ložo pomoli gledališki tajnik glavo.

»Kaj sta vidva tukaj?«

»Da,« zatrdi prijatelj.

»Ali prosim vendar —«

Še predno more končati, stopi v ložo gospod višji funkcionar, in tajnik odide.

Prijatelj je kakor skala, jaz pa, ki nimam energije, sem nenadoma ves majhen in mehak.

Luči ugasnejo, dvigne se druga zavesa in v ložo pomoli glavo ravnatelj. Iz previdnosti že držim v roki suktnjo in klobuk, a prijatelj mi pomigne, naj ostanem, kjer sem.

Ravnatelj res izgine in meni odleže. Tako se ves zatopim v premišljevanje o prijateljevi energiji, da niti ne čujem, kaj se godi na odru. Tedaj se nenadoma spet odpro vrata in ravnatelj že spet moli glavo v ložo:

»Ali še nista šla ven, gospoda?«

Jaz sem v hipu oblečen in pripravljen za odhod, prijatelj moj pa še vedno vztraja v svoji energiji.

»Zakaj pa?«

»Ker je moja loža nocoj oddana«, pojasni nervozno ravnatelj.

Toda moj prijatelj še ne izgubi glave.

»Komu je oddana?«

Ravnatelj se strese od same svete jeze in ne more do besede. Mimo glave pomoli še roko v ložo v elegantnem loku zakrivi kazalec proti izhodu.

Zdaj je konec. Prijatelj se zvije, ta silni kolos je naenkrat kakor kup napol raztopljene masti, in izgine. Čeprav sem bil jaz že pripravljen, me je vendar prehitel . . .

Šele zunaj, ko sem srknil parkrat vase sveži zrak, sem prišel toliko k moči, da sem sklenil:

»Debeli, in dobri energični prijatelj moj, na tvoje vabilo ne pojdem več v ložo.«

Prelepi mesec.

H. Heine.

Prelepi mesec, krasni maj,
vsi popki so brsteli,
a v mojem srcu ognji
ljubezni zagoreli.

Prelepi mesec, krasni maj,
povsod so ptički peli,
njej hrepenenje moje
so vzdihli razodeli.

Ivan Albrecht.

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Deln. glavnica: LJUBLJANA, Šelenburgova ul. 1 Rez. zakladi:
K 20.000.000.— K 6.500.000.—

izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Podružnice: **Novo mesto, Rakek, Slovenjgradec.**

Telefoni: št. 146, 458. □ □ □ Brzjavke: ESKOMPTNA.

Shajališče gledališke publike.

(Fran Krpež) Ljubljana Kongresni trg

„ZVEZDA“

Kavarna

Avguštin in Ing. Viktor Accetto

inženjsko stavbno podjetje

⊙ LJUBLJANA, Trg Tabor 2 ⊙

Telefon interurban št. 555

STEGU in DRUGI, Ljubljana,

SV. PETRA CESTA 95.

Elektr. naprave za luč in moč, elektr. material, lokomobile, transmisije, stroji vseh vrst. Naprave za žage, stroji za obdelovanje lesa. -: Naprave za sušenje in parjenje lesa ter prenos žaganja. -: Parne in vročevodne kurjave.

Lastna strojna, mehanična, elektro-delavnica, avtogenično varjenje.

MLEKARSKA DRUŽBA ZA JUGOSLAVIJO

LJUBLJANA

d. z o. z.

Vojaška ul. 10

priporoča svoje mlečne izdelke, kot surovo maslo, razne vrste sira, zlasti pa pasterizirano mleko, ki ga bo dostavljala v prihodnje na dom.

JADRANSKA BANKA - BEOGRAD.

Delniška glavica: Din 30,000.000.—, Rezerva: Din 15,000.000.—.

PODRUŽNICE:

Celje, Cavtat, Dubrovnik, Ercegnovi, Jelsa, Korčula, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metkovič, Sarajevo, Split, Šibenik, Zagreb.

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

AFILIIRANI ZAVOD:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 CORTLAND STREET

NEW YORK CITY.

F. BRUMAT, Ljubljana

Vsakovrstno manufakturo

in tkanine — na debelo

!! po konkurenčni ceni. !!

MESTNI TRG ŠT. 25. I.

Konkurenčne cene!

Konkurenčne cene!

GOSPODARSKA ZVEZA LJUBLJANA

priporoča svojo veliko zalogo kolonialnega in špecerijskega blaga, češke in angleške manufakture in najfinejših mesnih izdelkov.

Parna pekarna **Jakob Kavčič**
Ljubljana, Gradišče števil. 5

Večkrat na dan sveže
in raznovrstno pecivo.

Se priporoča špecerijska trgovina

Leskovic & Meden

Ljubljana :: Jurčičev trg.

Gradbeno podjetje
Ing. Dukić & drug, Ljubljana
Resljeva cesta 9

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela

Največji davki

Vam nastanejo, ako ne gledate na to, kje nakupujete!

Mnogo denarja si lahko prihranite

ako kupujete blago za moške in ženske obleke, perilo, trikotažo, posteljno opremo i. t. d. v velikem skladišču blaga veletrgovine

A. & E. Skaberne

Ljubljana,

Mestni trg šte. 10.

